

VAGTTÅRNET

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE

24. Aargang

15. Februar 1927

Nr. 4

Den store Skare.

„Derefter saa jeg, og se en stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle Folkeslag og Stammer og Folk og Tungemaal, som stod for Tronen og for Lammet, iført lange hvide Klæder og med Palmegrene i deres Hænder.“ — Aabenbaringen 7, 9.

JHOVA gav sin elskede Søn, Jesus Kristus, en Aabenbaring angaaende Ting, der skulde komme og som han vilde vise sine Tjenere. Denne Aabenbaring gav Jesus Kristus til Johannes, en Herrens Tjener, i Tegn eller sindbilledligt Sprog. Johannes synes at have staaet som Billede paa eller Repræsentant for Kristi Legemes Lemmer og i Særdeleshed for dem, der vilde findes tro ved Tidsalderens Ende.

2. Aabenbaringen har altid været en vanskelig Bog at forstaa. Grunden hertil synes at være, at den er Profeti, og Profeti kan kun forstaaes, naar den er opfyldt eller er i Færd med at blive det. Det var tydeligt nok Herrens Mening, at hans Menighed skulde forstaa den i hans egen rette Tid. Efterhaanden som Aabenbaringsbogens Profetier udfoldes, kan det ventes, at „Tjenerklassen“ vil faa nogen Forstaaelse deraf. Da den er en Del af Guds Ord, maa det nødvendigvis vise sig, at den er i nøje Overensstemmelse med andre Dele af Jehovas Ord.

3. Mange af Profetierne i baaede det gamle og det nye Testamente viser, at Verden kommer til en endelig Afslutning midt i en stor Trængselstid. Det syvende Kapitel af Aabenbaringen viser hen til den store Trængselstid og siger, at før den kommer, vil Gud lade sine Tjenere blive beseglet i Panderne. Herved forstaaer vi, at den trofaste Tjenerklasse vil faa et klarere aandeligt Syn og en dybere og inderligere Værdsættelse af den guddommelige Plan, efterhaanden som Menigheden naar Fuldendelsesstadiet paa denne Side af Forhænet. Den forøgede Kundskab vil forøge Troen hos alle, som elsker Gud, og vil give dem fuld Vished om Guds beskyttende Omsorg.

4. Aabenbaringens Forfatter erklærer, at de besegledes Antal er 144,000, delt i tolv Skarer. Dette forstaaes saaledes, at Lemmerne paa Kristi Legeme tæller 144,000 og at disse skal modtage den guddommelige Natur og regere med Kristus i Løbet af Tusindaarsrigets Tidsalder. Den synes klart nok at indbefatte alle dem, som den Herre Jesus finder tro, naar han kommer til sit Tempel og som derefter forbliver loyale og tro lige til Døden. Det er disse, der bliver Genstand for

Guds Gunst og modtager hans Omsorg og Beskyttelse paa Hævnens Dag.

5. Profeten Esajas synes at henvise til den samme Klasse, naar han omtaler dem, for hvem Gud bliver en dejlig Krone og en prægtig Krans ved Tidsalderens Afslutning. „Paa den Dag skal Herren, Hærskarernes Gud, være en dejlig Krone og en prægtig Krans for Resten af sit Folk og en Doms Aand for den, som sidder til Doms, og Styrke for dem, som driver Krigen tilbage til Porten.“ — Esajas 28, 5. 6.

6. De, der findes at være Sejrvindere, vil komme til at sidde med Herren paa hans Trone og faa Magt over Hedningerne. (Aabenbaringen 2, 26; 3, 21; 20, 6) Dernæst afslører Synet en anden Skare uden Tal; den er beskrevet som „en stor Skare“, der staar foran Tronen. Dette Spørgsmaal fremsættes: „Hvem er disse ... og hvorfra er de kommet?“ Og Svaret lyder: „Det er dem, som kommer ud af den store Trængsel“.

MENNESKELIGE OG AANDELIGE VÆSENER

7. Fordi de 144,000 Lemmer paa Kristi Legeme modtager den guddommelige Natur og er betegnet som tolv Stammer, og fordi der staar, at den store Skare er taget ud af alle Nationer, Folk, Slægter og Tungemaal, har man fremholdt det Argument, at den store Skare er den Sværm af Folk, der vil blive oprejst til menneskelig Fuldkommenhed og vil leve paa Jorden for evigt. Udgøres den store Skare af menneskelige Væsener, eller af Væsener, der ejer den aandelige Natur? Dette Spørgsmaal maa vi afgøre ud fra Skriften.

8. Den Omstændighed, at de 144,000 Lemmer paa Kristi Legeme er delt op i eller henlagt til tolv Afdelinger, der er kaldt med Jakobs Sønners Navne, betyder ikke, at de er taget ud fra tolv og kun tolv forskellige Nationer eller Folk. Gud organiserede Israel i tolv Stammer. I sin Pagt med dette Folk lovede han, at dersom de vilde være lydige imod ham, vilde han gøre dem til et Rige af Præster og et helligt Folk, en særlig Skat for ham fremfor alle andre Folk. (2 Mosebog 19, 5. 6) Det

er ganske klart, at dersom Israel havde været tro imod Herren og imod sin Pagt, vilde hele Antallet af Kongeklassen være blevet taget fra Israels tolv Stammer. Fjenden, Satan, som virkede igennem Præsterne og andre Medlemmer af Israels Gejstlighed, vendte Israels Sind bort fra Gud og bort fra hans salvede Konge. Der var kun en Levning af Israel, der modtog Kristus og som kom til at udgøre en Del af de 144,000, saaledes som Profeten havde forudsagt. — Romerne 11, 5; Esajas 1, 9.

9. Jesus kom til Israel og tilbød sig som Konge, men blev forkastet. Efter at Israel under Gejstlighedens og Herskernes Ledelse havde forkastet den salvede Konge, sagde han til dem: „Guds Rige skal tages fra eder og gives til et Folk, som bærer dets Frugter“. (Matthæus 21, 43) Paulus's Bevisførelse gaar ud paa, at kun en Levning af Israel efter Kødets skulde udvælges, at alle de andre Grene var blevet afbrudt, og at andre Grene var indpodet i deres Sted. (Romerne 11, 5-24) Apostelens Bevisførelse gaar tydeligt ud paa at vise, at den Gunst at høre med til Kongeklassen blev borttaget fra det jødiske Folk og givet til Folk af andre Nationer, til dem af Hedningerne, der mødte Guds Krav; og at disse derfor blev udvalgt og skal henlægges til de tolv Israels Stammer, saaledes som Aabenbaringen viser.

10. Den Nation, der bærer Rigets Frugt, udgøres som Bibelen viser af dem, der er aandsavlede, dem, som modtager Kristus Jesus som den salvede Konge, og som trofast tjener ham og forkynder Guds Pris lige indtil Enden. (1 Peter 2, 5-10) I Valget af disse tager Gud ikke Hensyn til Personer. Paa den velbehagelige Tid har enhver, der indvier sig til at gøre Guds Vilje og antages og avles af den hellige Aand og derefter trofast fuldbyrder sin Pagt, Forsikringen om, at han skal faa en rigelig Indgang i Guds Rige. — 2 Peter 1, 5-11.

11. Løftet gælder alle, der opfylder Kravene; og idet Gud udvælger dem, gør han ingen Forskel mellem Jøde og Hedning, Træl og fri. (Galaterne 3, 27-29) Hvad Gud gør og nu er ved at gøre er, at han tager dem, som han antager til at være sin elskede Søns Legemes Lemmer, og anviser dem deres respektive Pladser i en af de tolv Afdelinger af Kongeklassen. Det er ikke usandsynligt, at Herren vil anviser hver Stamme en særlig Gerning i sin store Plan, thi han sætter Lemmerne paa Legemet, ligesom han vil. — 1 Korinthier 12, 18.

12. Kendsgerningerne viser, at de, der afgiver Bevis for at være Lemmer paa Kristi Legeme, er blevet udtaget af forskellige af Jordens Folk og Tungemaal. Paa dem, der udgør den lille Hjord, er der nævnt et særligt Tal; men den store Skare er uden Tal (Aabenbaringen 7, 9) og er blot beskrevet som dem, der kommer ud af alle Folk, Slægter og Tungemaal. Dette kan paa ingen Maade bevise, at den store Skare er en menneskelig Klasse; tværtimod viser alle de Kendsgerninger og Skriftsteder, der taler om den Sag, vi behandler, at den store Skare er en aandelig Klasse, der er født paa det aandelige Plan.

KALDET

13. Bibelen viser, at der i Løbet af Evangeliets Tidsalder kun lyder eet Kald, og at dette er Kaldet heroventil. (Efeserne 1, 18; 4, 4) Jesus erklærede, at „mange er kaldte, men faa udvalgte.“ (Matthæus 20, 16) Kaldet finder Sted ved Indvielsen, Retfærdiggørelsen og Jehovas Antagelse. Alle, der er kaldte, er avlede af den hellige Aand, og de har indgaaet en Pagt om at gøre Guds Vilje. Til at begynde med er der ingen Adskillelse mellem den lille Hjord og den store Skare. Gud henviser ikke vilkaarligt nogle til den ene og andre til den anden Skare. I Forsoningsdagens Ofre er dette vist ved den Maade, paa hvilken Herrens Buk og Syndebukken udvælges.

14. De, der trofast fuldbyrder den Pagt, de er gaaet ind paa, skal faa en rigelig Indgang i Riget og udgøre Kongeklassen. De, der er forsømmelige, ligegyldige eller frygtagtige, naar det gælder Overholdelsen af deres Pagt, er beskrevet som „blinde, svagsynede“. (2 Peter 1, 9) De blinde udgør uden Tvivl den store Skares Klasse, der af Profeten er skildret som siddende i Mørke, fordi de har ringeagtet Guds Ord. De er ikke alene blinde, men er forknytte og fængslede, og de maa gaa gennem stor Trængsel (Psalm 107, 10-16; 142, 5-7; 102, 19, 20; 79, 11) Mange af disse blinde har været og er Arbejdere i de navnkristelige Systemer, men de arbejder ikke i Overstemmelse med de Regler og Maader, som Herren har gjort Foranstaltning for. (2 Timotheus 2, 5) Ildprøven kommer over dem, for at deres Værk kan blive prøvet; og Apostelen siger, at skønt deres Værk vil blive opbrændt, vil de selv blive frelst som igennem Ild. — 1 Korinthier 3, 12-15.

15. Kendsgerningerne viser, at der nu er mere end 144,000 Personer paa Jorden, der hævder, at de er indviet til Herren, og som har sluttet sig til de navnkristelige Systemer. Disse har opfattet det som deres Arbejde og Pligt at omvende Verden og oprette Riget for Jehova. De er lig en Kvinde, der har Fødselsveer og dog ikke føder noget. De har været under en anden Herre end Jehova. Gejstligheden har behersket dem — og har gjort det under deres øverste Herres, Satans, Overledelse. — Johannes 8, 44.

16. De oprigtige hellige i Navnsystemerne vil komme til at se deres egen Tilstand, som er fremholdt i Profeten Esajas's Ord: „Herre, vor Gud, andre Herrer end du har hersket over os; ved dig alene priser vi dit Navn. ... Ligesom en frugtsommelig, der er nær ved at føde, vrider sig og skriger i sine Veer, saaledes gik det os for din Vredes Skyld, Herre! Vi var frugtsommelige, vi vred os; da vi fødte, var det Vind; Frelse skaffede vi ikke Landet, og Jordboere blev ikke fødte.“ — Esajas 26, 13, 17, 18.

17. Disse ser, at deres Værk er forgæves, at de ikke har fuldført noget, at de er blevet villedt af Gejstligheden, deres Herrer, og af deres Overherre, Djævelen; de tager derfor den Beslutning

at holde sig til Jehovas Ord, og til det alene. Det er sikkert, at alle saadanne, der er blevet avlet af den hellige Aand, enten maa dø for evigt eller leve for evigt, og de, der lever, maa leve som Aandevæsener. Ikke alle de, der faar Del i Opstandelsen, vil tilhøre samme Klasse, thi „den ene Stjerne er forskellig fra den anden i Glans. Saaledes er det ogsaa med de dødes Opstandelse.“ — 1 Korinthier 15, 41. 42.

18. Psalmisten beskriver en Klasse, der udgør Kristi Brud, og derpaa en anden Klasse, der ikke hører til Bruden, men som er Brudens Veninder. Disse kaldes ogsaa Jomfruer, hvilket betyder, at de er blevet rensede ved Ordets Aftvætning og ved Herrens Blod. Denne større Skare er af Profeten beskrevet som nogle, der kommer ind i Kongens Palads, men ikke er en Del af den kongelige Familie. (Psalm 45, 14. 15) Nødvendigvis maa saadanne være Aandevæsener og ikke menneskelige Væsener, fordi menneskelige Væsener ikke kan høre til eller være forbundet med den himmelske Kongeklasse.

19. Aabenbaringen beskriver dem som en stor Skare, der staar foran Tronen og foran Lammet, iført hvide Klæder og med Palmer i Hænderne. Dette Skriftsted viser, at den store Skare bestaar af Aandevæsener, thi menneskelige Væsener kan ikke staa foran Herrens Trone. Palmen er et Sindbillede paa Martyrdom. En Martyr er en, der bliver et Vidne paa Grund af, at han giver sit Liv hen. Andre Skriftsteder viser, at den store Skare bliver et Vidne for Gud ved den Art Død, som dens Medlemmer skal dø. Det er ved deres Død, at de bevidner, at de er paa Jehovas Side.

20. Synet i Aabenbaringsbogen viser denne store Skare staaende foran Tronen og syngende Jehovas og Lammets Pris; og Himmels Engle forener sig med dem ved den Lejlighed. De Engle, der her er omtalt, er uden Tivl Aandevæsener; og de, der forener sig med disse Engle i Lovsangen til Gud og Kristus, som det er beskrevet i Aabenbaringen, maa nødvendigvis ogsaa være Aandevæsener.

HVIDE KLÆDER

21. I det Syn, der er givet Johannes, vises den store Skare staaende for Guds Trone og iført hvide Klæder. Hvad kan disse hvide Klæder fremstille? De kan ikke være det samme som den Retfærdsklædning, der er omtalt af Profeten Esajas (61, 10); thi der staar Ordet „Klædning“ i Enkelttal, hvorimod hver enkelt i den store Skares Klasse er beskrevet som iført en Klædning; derfor er de hvide Klæder, der her er omtalt, uden Tal. Retfærdsklædningen er Guds Bifaldsmærke, som gives til Kristi Legemes Lemmer, naar han kommer til sit Tempel; det vil sige dem, som Herren finder tro, naar han kommer til sit Tempel, dækker han med Retfærdighedens Kappe som et Tegn paa, at de har hans Bifald. De, som døde i Tro forud for Herrens Komme til sit Tempel, faar,

som Aabenbaringen 6, 11 viser det, hvide Klæder, det vil sige, Bifald; og derpaa bliver der sagt dem, at de maa hvile, indtil deres Brødre har fuldendt deres Løb. Jehova tilvejebringer Bifaldsklædningen, Retfærddragten; derpaa bruger Kristus Jesus den som et Dække over dem af Tempelklassen, der vinder Bifald.

22. Hvor som helst Ordet Klædning er brugt i Bibelen, er det et Sindbillede paa Bifald. Naar Kristi Bruds Godkendelse skildres, er det en Godkendelse af hele den samlede Skare under et. Men naar der er Tale om den store Skares Godkendelse, er det en Godkendelse af mange enkelte; derfor er denne Skare fremstillet paa den Maade, at hver enkelt har en Klædning. Efter at den store Skare har faaet Kundskab om, at de har faaet Herrens Bifald, viser Bibelen, at de glæder sig. De har hørt om Guds og hans elskede Søns Miskundhed; og de er derpaa skildret som staaende foran Tronen, syngende Jehovas og hans elskede Søns Pris. I denne Lovsang slutter Englene sig til dem.

STOR TRÆNGSEL

23. Men hvorledes kan disse vinde Guds Bifald, naar de dog har været forsømmelige med Hensyn til Opfyldelsen af deres personlige Pagt om at gøre Guds Vilje? Sammenhængen i Aabenbaringen 7, 9 afslører, at Apostelen Johannes undrede sig over, hvem de vel kunde være; og Svaret findes hos en af Guds Profeter, der viser sig at være Profeten Esajas. Bibelens Sprog tilkendegiver, at Spørgsmaalet er blevet stillet af en af de Ældste eller en af Profeterne. Derpaa gentager den Ældste Spørgsmaalet: „Disse, som er iført de lange hvide Klæder, hvem er de? og hvorfra er de kommet?“ (Aabenbaringen 7, 13) Profeten fremstillet derpaa som sigende: „Du ved ikke, hvem disse er? Jeg vil fortælle dig det. Det er dem, som kommer ud af den store Trængsel, og de har tvættet deres Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod. Derfor er de for Guds Trone og tjener ham Dag og Nat i hans Tempel.“

24. Vi maa lægge Mærke til, at disse er blevet godkendt af Herren og blevet Tjenere i Templet, men de er ikke en Del af Tempelklassen. Tiden og Forholdene, under hvilke de modtog Godkendelsen, viser sig at være dem, der er beskrevet som den store Trængselstid. Denne Godkendelse er bevist ved den Klædning, som hver af dem er fremstillet som iført, og Godkendelsen bliver givet paa Grund af deres Trofasthed i den store Trængselstid.

25. Verdenskrigen var Trængslernes Begyndelse over Nationerne, der udgør Satans jordiske Organisation. Krigen ophørte derpaa pludselig; og Gud udsendte gennem Kristus sine Tjenere for at forkynde Rigets Budskab, og naar det er gjort, maa Enden komme. (Matthæus 24, 14) Denne endelige Afslutning paa Satans Organisation er afmærket ved en stor Trængsel, en saadan som Jordens Folk aldrig før har kendt og aldrig vil komme til at

kende igen. — Matthæus 24, 29. 22.

26. Den Ældste, som giver Johannes Svaret i Aabenbaringen, synes klart at fremstille Profeten Esajas, af den Grund at Esajas fortæller om den store Trængsel og gør Rede for, hvem der vil være indviklet i den. Det er det store Slag ved Harmagedon. Det er under den Trængsel, at Herren træder Vinpersen og presser Saften ud af Jordens Vintræ. (Esajas 63, 1-6) I den Trængsel skal hele Satans Organisation falde. Herren plantede Menigheden som en sand og ædel Vinstok, men under Anførsel af Mennesker, der blev falske Profeter, nemlig Gejstligheden, udviklede der sig et falsk System, der forvandlede den kristne Ordning til en vanslægtet Plante af en fremmed Vinstok. Jordens Vintræ er Satans Organisation, af hvilken Gejstligheden er en Del; og den maa knuses og vil blive knust paa Guds Vredes Dag. — Aabenbaringen 14, 18-20.

27. Den store Skare bliver nu holdt som Fanger i de gejstlige Systemer. De, der forbliver der, vil blive meddelagtige i hendes Synder og rammes af hendes Plager. (Aabenbaringen 18, 4) Det er Menighedens, „Tjenerklassens“, Pligt at sende disse Fanger Budskabet om Guds Rige, enten de alle kommer ud af Fængslerne eller ej. De, der tager deres Standpunkt paa Herrens Side, vil blive Genstand for Forfølgelse og Undertrykkelse fra Djævelens Repræsentanter. Saa vil deres store Prøve komme, hvor det skal afgøres, om de vil staa op for Herren eller ligge under for Satans Organisation. Det, som vil sætte dem i Stand til at bestaa i Prøven, vil være deres Tro paa Lammets Blod, der er udgydt for Menneskeslægtes Frelse. Lammets Blod og deres Tro derpaa vil sikre alle dem, der bestaar Prøven, Herrens Godkendelse; og denne Godkendelse er sindbilledligt fremstillet ved de hvide Klæder, som de bærer.

28. Denne store Trængselsklasse hører ikke til Kristi Brud, der sammen med Brudgommen kaldes Zion. Fordi de er avlet af Aanden og engang har været salvet, er de, skønt de har mistet deres Salvelse, dog en Del af Guds Organisation, symbolsk fremstillet ved Jerusalems Stad. Fordi de i en meget svær Tid tager deres Stilling paa Herrens Side, bliver de Skydeskiver for Satans Repræsentanter og skildres derfor af Proften Sakarias som en Del af Byen, der gaar i Fangenskab. Profeten viser, at Trængselen begynder, naar alle, der tilhører Djævelens Organisation, er samlet til Harmagedon. Herrens Dag er hans Vredes Dag, og det er Tiden, da Harmagedonslaget skal staa. „Da vil jeg samle alle Hedningefolkene til Jerusalem til Krig, og Staden skal tages og Husene plyndres, og Kvinderne skændes, og Halvdelen af Staden skal gaa i Fangenskab, og Resten af Folket skal ikke udryddes af Staden. Og Herren skal drage ud og stride mod disse Hedningefolk, som han plejer at stride paa Kampens Dag.“ (Sakarias 14, 2. 3; eng. Overs.) Denne Profeti viser, at den Del af Staden, som gaar i Fangenskab, er den

store Skares Klasse, hvorimod den trofaste „Levning“ bliver bevaret ved Guds Kraft.

29. Bibelens Skildring af den store Skares Klasse er en Skildring i al Almindelighed og fremstiller særligt dem, der nu i Tiden befinder sig i Navnkirkesystemerne. Der findes uden Tvivl andre indiviede uden for Navnkirkesystemerne, nogle, der engang har faaet Kundskab om den nærværende Sandhed, men som falder tilbage i den store Skares Klasse paa Grund af deres Ligegyldighed eller Forsømmelighed i Retning af at repræsentere Herren. Det dobbelte Billede, som er fremstillet i Aabenbaringen, er 1) den lille Hjord, der udgør Kongeklassen; og 2) den store Skare, der udgør dem, der vil blive Herrens Tjenere i Templet, men ikke en Del af dette.

VAR SAMSON ET FORBILLEDE?

30. Bibelen giver en ret udførlig Beretning om Samsons Fødsel og Erfaringer, indbefattende hans tragiske Død. Hele Beretningen bør omhyggelig læses i denne Forbindelse. (Se Dommernes Bog, Kapitlerne 13-16) Det Spørgsmaal opstaar ofte blandt Bibelstudenter: Var Samson et Forbillede og om saa er, paa hvad da? Strengt taget var han ikke noget Forbillede, men det synes at være klart, at Samson var en Skygge af eller Billede paa en særlig Del af Guds Plans Udfoldelse. Nogle har antydnet, at han fremstillede Socialisterne eller Anarkisterne, der vil ødelægge Menneskeslægtes Samfundsorden. Den Slutning synes ikke at have Hjemmel i Skriften eller i Kendsgjerningerne. Samson synes at have været et Billede paa den store Trængselsklasse, den store Skare. Som Støtte herfor fremlægges følgende til Bibelstudenternes Overvejelse.

31. I det ellefte Kapitel af Hebræerbrevet nævner Paulus et Antal Mænd, der for deres Tro fik godt Vidnesbyrd af Gud. Blandt dem, der omtales her, er Samson. Det ser ikke sandsynligt ud, at Gud vilde bruge en Mand, som han bifaldt paa Grund af hans Tro, til at være Billede paa en vantro Klasse som Socialister og Anarkister, der ikke har nogen som helst Tillid til Gud. Dersom Samson er et Forbillede paa noget, vilde det være rimeligt, at Gud brugte ham til at fremstille en Klasse, der i hans Plans Udfoldelse viser Tro paa Gud. I sin Beskrivelse af dem, der var trofaste, sagde Paulus blandt andet: „[De] blev stærke efter Svaghed“. (Hebræerne 11, 34) Samson, der en Tid var svag, blev gjort stærk i sin Død og blev et Vidne om Gud ved sin Dødsmaade. Endog Omstændighederne i Forbindelse med hans Død kendetegnede ham som et Redskab, Gud vilde benytte.

32. Manoahs Hustru var ufrugtbar. Herrens Engel viste sig for hende og fortalte hende, at hun skulde undfangne og føde en Søn, og sagde videre: „Der skal ikke komme Ragekniv paa hans Hoved; thi Barnet skal være en Guds Nasiræer fra Moders Liv, og han skal begynde at frelse Israel af

Filistrenes Haand." (Dommerne 13, 5) Hun fortalte det til sin Husbond, Manoah; og paa hans Bøn og Anmodning viste Guds Engel sig igen for Manoah og hans Hustru og bekræftede, hvad der var blevet sagt til Kvinden om Barnets Fødsel. I rette Tid blev Samson født.

33. Ordet Nasiræer, som her er brugt, betyder en, som er indviet eller adskilt fra andre. Det maa forstaas saaledes, at fra den Tid Samson blev født, var han adskilt som en, der er indviet til Gud for at repræsentere Jehova Gud. Før Verdens Grundvold blev lagt, bestemte Gud, at han ud fra Menneskene vilde tage nogle, som skulde udgøre hans Menighed. (Efeserne 1, 4. 5) Alle, der kaldes til at tilhøre Menigheden, kaldes til eet Haab, nemlig til at være Lemmer paa Kristi Legeme; derimod kaldes ingen til at tilhøre den store Skare. Alle, som kaldes, maa indvies til Gud og adskilles fra Verden, derfor maa alle saadanne være Nasiræere for Gud i Aanden. Dette indbefatter enhver, der er avlet og salvet af den hellige Aand. Nasiræeren Samson kan være et Billede paa alle disse.

34. Navnet Samson betyder „straalende Lys, eller Sollys, eller noget, som genspejler Lyset“. Fra den Tid af, da nogen avles af den hellige Aand, bliver han en Lysbærer og genspejler mere eller mindre Herrens Lys. Navnet Samson kan derfor være et Billede paa den lysbærende Klasse, de indviede Kristne.

35. Haaret er et Dække for Hovedet og vokser ud fra Hovedet. Kendsgerningerne viser, at Samsons Styrke laa i hans Haar. Enhver Kristens Styrke kommer fra og igennem hans Hoved, Kristus Jesus. (2 Korinthier 12, 9. 10; Efeserne 6, 10) Da Israels Ypperstepræst blev salvet, blev Salveolien udgydt over hans Hoved og selvfølgelig over hans Haar og løb ned paa hans Skæg. (Psalme 133, 2) Alle, som avles af den hellige Aand og indføres i Kristi Legeme, modtager Salvelsen af den hellige Aand gennem Hovedet, Kristus Jesus. Da Samsons Haar blev klippet af, mistede han sin Kraft. Naar en Kristen mister sin Salvelse, bliver han som et Lem skilt fra Kristi Legeme, men han kan dog være en Kristen, hvis han har Tro paa det store Genløsningsoffer. Hvis hans Tro er svag, er han ogsaa svag. Hvis hans Tro vokser sig stærkere, kan han ogsaa blive stærkere.

36. Profetien angaaende Samson gik ud paa, at „han skulde begynde at udfri Israel af Filistrenes Haand“. Men vi maa bemærke, at han ikke fuldendte Udfrielsen fra Filistrene, der er et Billede paa Djævelens Organisation. Paa samme Maade er store Antal Mennesker blevet Kristne, og for en Tid har de frimodigt taget Standpunkt for Herren og har paabegyndt et godt Værk med at udfri Guds Folk fra Djævelens Organisation; derpaa mister de Interessen, aabenbarer Mangel paa Tro, giver efter for andre Indflydelser og afbryder Arbejdet. Samson er i denne Henseende Billede paa en Klasse, der engang begyndte at følge Herren, men senere blev lunkne eller frygtagtige.

37. Om Samson læser vi: „Og det skete derefter, at han fattede Kærlighed til en Kvinde i Soreks Dal, og hendes Navn var Dalila“. (Dommerne 16, 4) Samson indgik en utilladelig Forbindelse med denne Kvinde fra Sorek. Ordet Sorek betyder et Vintræ og er derfor et godt Billede paa dem blandt de indviede, der bliver en Del af Jordens Vintræ. Dalila synes godt at kunne fremstille de gejstlige Systemer, der udgør en Del af Djævelens Organisation og som Djævelen er Herre over. Mange Kristne har givet efter for Kirkevæsenets Smiger og Indflydelse og har indgaaet ulovlig Forbindelse med saadanne Systemer.

38. Bibelens Beretning lyder paa, at „Filistrenes Fyrster“ sagde til Dalila: „Lok ham og se, hvori hans store Styrke ligger, og hvorledes vi kan faa Bugt med ham og binde ham for at kue ham, og vi vil betale dig godt for det.“ (Dommerne 16, 5) Fyrsterne er Øversterne i de kirkelige Systemer, nemlig Gejstligheden; og deres Overherre er Djævelen. De har altid søgt at komme den Kraft og Indflydelse til Livs, som de ivrige og nidkære Kristne, der arbejder for Herren, er i Besiddelse af. I nogen Tid modstod Samson Dalilas Forlokkelser, men til sidst gav han efter for hendes Bønner og Diplomati og afslørede for hende, hvori hans Styrke laa. Dalila var falsk over for Samson, og for Betaling forraadte hun ham til Filistrene. De gejstlige Systemer har været falske over for det store Antal sande Kristne, der fandtes der; og for Betaling, nemlig for at vinde Gunst hos Djævelens Organisation, for at vinde Magt og Indflydelse, har de forraadt disse sande Kristne i Djævelens og hans Organisations Hænder.

39. Dalila fik sin Plan gennemført ved at faa Samson til at sove paa hendes Knæ; og medens han sov, fik hun hans Haar klippet af. Saa kom Filistrene over ham, tog ham i Forvaring og stak hans Øjne ud. En stor Mængde Kristne er blevet dysset i Søvn ved Djævelens Bønner og Diplomati, som han har iværksat gennem de gejstlige Systemer, og derved er de blevet fjernet fra Herren og har mistet Herrens Kraft. Efter at have mistet deres Salvelse har de faaet deres Forstands Øjne stukket ud. De er blevet blinde, fordi de har ringeagtet Guds Ord og har givet efter for Indflydelsen fra dem, der befinder sig i Navnkirkesystemerne. — Psalme 107,10-16; 2 Peter 1, 9.

40. Da Filistrene havde stukket Samsons Øjne ud, tog de ham til Fange. Der er en stor Mængde Kristne, som er blevet gjort blinde for Guds Plan og Hensigter ved den Svig og det Bedrag, der er øvet mod dem af de gejstlige Systemer og af Gejstligheden i Særdeleshed, og de er blevet taget til Fange og holdes nu som Fanger i de gejstlige Systemers Fængsler. Disse Fanger indser, at der ingen Sandhed er i disse Systemer, og de beder og raaber til Herren. — Psalme 102, 17-20.

41. Psalmisten beskriver senere den store Skares Klasse og siger: „Thi han (Gud) sønderbrød Porte af Kobber og sønderhuggede Bomme af

Jern". (Psalme 107, 16) Filistrene holdt Samson i Jernlænker og satte ham til at male Korn i Fængslet. Men i Tidens Løb blev Samson udfriet under ugunstige Forhold. Beretningen lyder videre: „Men hans Hovedhaar begyndte at gro, straks efter at han var raget. (Dommerne 16, 22) Dette synes at tilkendegive, at Samson begyndte at faa sin Styrke tilbage. Dette maa da ogsaa tilkendegive, at den Klasse, som Samson repræsenterede, til sidst vil begynde at genvinde den Kraft, den havde mistet.

42. Vi lever nu ved Tidsalderens Afslutning. Herrens Levning, der ogsaa beskrives som Tempelklassen eller „Tjeneren“ (Esajas 42, 1) begynder nu at erkende ud fra Herrens Ord, at der i de gejstlige Systemer er en Mængde Mennesker, som elsker Herren og har Tro paa Jesu Blod; at disse er Fanger i de gejstlige Systemers Fængsler (Esajas 49, 9), at de er blinde og sidder i Mørke (Psalme 107, 10-14; 2 Peter 1, 9), og at det nu er „Tjener“-Klassens Pligt og Forret at bringe Sandhedsbudskabet til disse Fanger i Fængslerne, for at deres blinde Øjne kan blive aabnede. — Esajas 42, 6. 7.

43. Det er Herrens Ord, der bringer Kraft til de svage. Der siges om Fangerne, at „paa Vejene skal de græsse, og paa alle bare Høje skal der være Græsgang for dem.“ (Esajas 49, 9) Føden maa uden Tvivl bringes dem fra Herren paa hans egen gode Maade gennem dem, der er Herrens Vidner. Naar denne store Skare ser Sandheden og nærer sig af den, vil dens Medlemmer vokse i Tro og Styrke. Naar disse begynder at tage deres Standpunkt paa Herrens Side, vil de nødvendigvis blive Skydeskiver for disse Systemers Forfølgelse og især for Fangevogternes.

44. Det var omkring ved den Tid, da Samsons Haar begyndte at vokse igen, at Filistrenes Fyrster samlede sig for at ofre et stort Slagtoffer til deres Gud, Dagon (Dommerne 16, 23), og fejre en Glædesfest, som imidlertid endte med en Ulykke. Nu samler Djævelen sine Styrker sammen til Harmagedon. Den store Skares Klasse, som begynder at lære Sandheden at kende, skal se og forstaa, at Djævelens Organisation skal ødelægges.

45. Imidlertid benyttede Filistrene, i Særdeleshed de højtstaaende iblandt dem, Samson til Legetøj. (Dommerne 16, 25) Paa samme Maade holder Gejstligheden nu af at gøre enhver sand Kristen til deres Legetøj; og om vi dømmes ud fra dette, vil Gejstligheden, naar deres Fanger tager Stilling paa Herrens Side, benytte dem som Legetøj og undertrykke dem.

46. Beretningen fortæller, at Samson kaldte paa Herren og sagde: „Herre, Herre! Kom mig i Hu og styrk mig bare denne Gang, o Gud, for at jeg kan hævne mig paa Filistrene for et af mine to Øjne.“ (Dommerne 16, 28) Paa lignende Maade er den store Skare som Fanger skildret som saadanne, der raaber til Herren: „Hjælp os, vor Frelses Gud, for dit Navns Æres Skyld, og fri os og forlad os vore Synder for dit Navns Skyld! Hvor-

for skal Hedningerne sige: Hvor er deres Gud? Lad det for vore Øjne kendes blandt Hedningerne, at dine Tjeneres udøste Blod bliver hævnnet; lad den bundnes Suk komme for dit Aasyn, lad efter din Arms Styrke Dødens Børn blive i Live og betal vore Naboer syvfold i deres Skød deres Forhaandelse, hvormed de har haanet dig, Herre!“ — Psalme 79, 9-12.

47. En anden Beretning om deres Bøn til Herren lyder: „Jeg raaber til dig, Herre! Jeg siger: Du er min Tilflugt, min Del i de levendes Land. Giv Agt paa mit Klageraab, thi jeg er blevet saare elendig! Udfri mig fra mine Forfølgere, thi de er mig for stærke. Før min Sjæl ud af Fængslet, saa jeg kan love dit Navn! De retfærdige skal samle sig i Kreds omkring mig, naar du gør vel imod mig.“ (Psalme 142, 6-8) Ligesom Gud hørte Samson og gav ham Kraft, saaledes viser Guds Profet, at han nu hører den fangne Skares Bønner, og at „Herren løser de fangne“. — Psalme 102, 19. 20; 146, 7.

48. Samson vidste, at Filistrene vilde dø. Den store Skares Klasse ved, at Djævelens Organisation maa dø. Samson bestemte med fornyet Styrke, at han vilde dø ved at nedstyrte den Bygning, hvori han blev holdt fangen. Naar den store Skare af Kristne ernærer sig af Guds Ord og vokser sig stærkere, og naar de forstaa, at Høsten er forbi og at de ikke kan høre til Kongeklassen, vil de tage afgjort Stilling paa Herrens Side, fordi de ved, at de ved at gøre dette vil rive Djævelens Bygning ned over deres egne Hoveder. Men de beslutter sig til at dø som Vidner for Herren. I den aller sidste og sværeste Prøve beviser de deres Tro paa Gud og bliver Martyrer. De dør i den store Trængselstid. Læg Mærke til, at Aabenbaringen siger, at de som en stor Skare staar foran Guds Trone; at de er iført hvide Klæder som Tegn paa, at de er godkendte, og de har Palmer i Hænderne som Tegn paa, at de dør som Martyrer for Jehovas Sag.

LEVNINGENS PLIGT

49. Ifølge de Argumenter, der hidtil er fremkommet i *Vagt-Taarnet* baseret paa Skriften, er det klart, at Gud Herren har givet Levningen det Hverv at tale til dem, der udgør den store Skares Klasse, at bringe dem Sandhedsbudskabet og byde dem som Fanger i de gejstlige Systemer at komme ud og uforbeholdent tage Stilling paa Herrens Side. Idet vi nu ser, at det er Guds rette Tid, da dette skal gøres, bør ethvert af Herrens Børn, der er Gud og hans Sag virkelig hengiven, binde op om sig og med Udfrielsessange paa sine Læber bringe Budskabet ud til dem, der holdes fangne i Fængslerne.

50. Gud Herren ønsker dette Budskab bragt ud til dem, der hører ham til. Spørgsmaalet for hver enkelt af os er dette: „Hvilken Andel skal jeg have i dette velsignede Arbejde?“ For at sætte den store Skares Klasse, der er Fanger, i Stand

til at vokse sig stærk, maa de have nogen Kundskab om Djævelens Organisation og om Herrens Organisation og om Guds Maade at bringe Udfrielse paa. Lad Budskabet om Udfrielse blive bragt vidt og bredt ud til dem, der hungrer efter at kende Sandheden.

SPØRGSMAAL TIL BERØASTUDIUM

- Hvem fremstillede Johannes? Hvorfor er Aabenbaringen saa svær at forstaa? Hvornaar og af hvem skulde den forstaaes? Hvem er „beseglede i deres Pander“, og hvad betyder det? 1—4.
- Hvad er den dejlige Krone og den prægtige Krans, der er omtalt i Esajas 28, 5? Hvem vil sidde paa Tronen, og hvem vil staa foran den? 5, 6.
- Vil den store Skare faa aandelig Natur? Hvorfor siges der, at de 144,000 er i tolv Afdelinger? Hvorledes blev de naturlige Grene afbrudt (Romerne 11, 5-24), og hvem udgør de nye Grene, der bliver indpodet? 7—11.
- Hvorfor er Trængselsklassen beskrevet som uden Tal? Er nogen kaldt til at være af denne Klasse. Hvorledes bliver denne Klasse dannet? 12—14.
- Hvad har de Kristnes unyttige Ærgerrighed været i Navnsystemerne? Og hvilke Følelser besjæler dem nu? (Esajas 26, 13, 17, 18) 15—17.
- Hvem er Brudens Veninder, og hvorfor kaldes de Jomfruer? (Psalme 45, 14, 15) Hvorfor er den store Skare fremstillet i Aabenbaringen med Palmegrene i Hænderne? Hvem sluttede sig til dem i Sangen og hvad beviser disse Kendsgerninger os med Hensyn til deres Natur? 18—20.
- Hvorfor er de fremstillet som iført hvide Klæder? Hvorfra adskiller disse Klæder sig fra Retfærdsklædningen? Hvad er i Skriften en Klædning Sindbillede paa? 21, 22.
- Hvorledes og hvornaar erholder den store Skare Guds Bifald? 23, 24.

Hvad er det for en Trængsel, de kom ud af, og hvem er fremstillet ved den Ældste, der gav Aabenbaringens Forfatter Svar angaaende dem? Hvorledes er Trængselstiden ellers beskrevet i Aabenbaringen? 25, 26.

Hvilket er vort nuværende Ansvar over for den store Skare? Hvad viser Sakarias 14, 2, 3 angaaende den. Hvilken Underretning faar vi med Hensyn til, hvem der skal udgøre henholdsvis den store Skare og den lille Hjord? 27—29.

Var Samson et Forbillede? Var han et Billede paa vantro Radikale paa vor Tid? 30, 31.

Hvilke var Omstændighederne ved hans Fødsel? Hvorfor blev han kaldt Nasiræer? Hvem er Nasiræere nu til Dags? 32, 33.

Hvad betyder Navnet Samson, og hvad Betydning ligger der i, at hans Styrke var i hans Haar? 34, 35.

Hvorfor blev det profeteret, at „han skal begynde at udfri Israel“? Hvem var den Kvinde, der var Skyld i hans Fald, og hvorfra var hun? Hvad betyder dette? Hvem stod bag om Anslaget, og hvad gjorde de ved Samson efter at hans Haar var klippet af? Anvend Billedet? 36—40.

Hvorledes stemmer Psalme 107, 16 overens med dette Billede? Hvorfor er det omtalt, at Samsons Haar begyndte at vokse ud igen? Hvorledes skal Samsonklassen modtage Kraft? 41—43.

Hvad var Offerfesten for Dagon og Filistrenes Morskab med Samson et Billede paa? Hvorledes stemmer Samsons Bøn overens med Psalmerne 79, 9—12 og 142, 5—7? 44—47.

Vidste Samson, at han rev Bygningen ned over sit eget Hoved? Hvad var dette et Billede paa? 48.

Hvad er nu Levningens tydelige Pligt? 49, 50.

(The Watch Tower, 15. Januar 1927.)

Kommentarer til Vidnesbyrdsstæker.

2. MARTS

„Højhed og Herlighed er hans Gerning“.

— Psalme 111, 3.

Profeten udtaler her en stor Sandhed. Ordet Højhed betyder Ærværdighed, det at være udmærket, skøn og imponerende af Skikkelse og Udseende. Naar Ordet Herlighed bruges om Guds Gerninger, betyder det, at de er majestætiske, straalende og pragtfulde. Alle Jehovas Gerninger genspejler hans Ære og Herlighed og er i Samklang med hans Navn. Den paa denne Maade fremholdte Sandhed indeholder den Tanke, at alle Skabninger, der er godkendt af Gud, vil genspejle hans Ære og Herlighed, og det er deres første Op-gave at forherlige hans hellige Navn. Tiden er kommet, da Gud vil gøre sig selv et Navn paa Jorden. Han vil aabenbare sin Kraft og sin Majestæt for hele Skabningen. Han byder, at hans hellige paa Jorden nu skal være hans Vidner og bringe alle Folk paa Jorden Vidnesbyrde om, at det er hans Plan om kort Tid at aabenbare sin Majestæt,

Ære og Herlighed ved at oprette sit Retfærdsrige og gennem Kristus bringe Folkene Udfrielse. Levningen maa nu oprejse dette Banner for Folket.

9. MARTS

„Min Fader arbejder indtil nu, ogsaa jeg arbejder“ — Johannes 5, 17.

Det var paa Sabbaten, at Jesus helbredte den Mand, der havde været syg i lange Tider. For denne gode Gerning søgte Jøderne at dræbe ham. Disse Jøder gjorde Paastand paa at være Jehovas Repræsentanter. Som en Bebrejdelse sagde Jesus til dem: „Min Fader arbejder indtil nu, og jeg arbejder“. Derved beviste han, at Arbejdet er ærefuldt og Gud velbehageligt. Nogle, som nu gør Paastand paa at være Guds Tjenere, gør Indvendinger imod Arbejdet. De nægter at tage Del i Forkyndelsen af Rigets Budskab og kritiserer dem, der saaledes arbejder i Herrens Navn. Disse er selviske. Alle, i hvem Guds Kærlighed nu skal fuldkommes, maa have Frimodighed til at for-